

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/54/2023
Identifikačné číslo spisu:	8121010219
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8121010219.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného X. W. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 18. septembra 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. novembra 2022, sp. zn. 8To/32/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného X. W. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov (ďalej tiež „okresný súd“) zo 17. marca 2022, sp. zn. 33T/11/2021 bol obvinený X. W. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

-dňa 12.08.2019 v čase o 22.15 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb, EČ: B. po ceste prvej triedy č. 18, v smere od obce N. na mesto B. v pravom jazdnom pruhu, kde v 693,06 km spôsobil dopravnú nehodu z dôvodu, že sa dostačujúco nevenoval vedeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke, následkom čoho prednou pravou časťou vozidla zn. Škoda Superb idúceho v pravom jazdnom pruhu cesty narazil do zadnej časti skútra zn. Rhôn idúceho v pravom jazdnom pruhu cesty, pričom následkom dopravnej nehody došlo k zraneniu spolujazdkyne prepravujúcej sa na sedadle skútra Rhôn - G. Z., bytom B. - I. O., B. XX, ktorá utrpela poranenia v rozsahu - podvrtnutie krčnej chrčtice, pomliaždenie ľavej sedacej oblasti s tvorbou chronického hlbokého krvného výronu, pomliaždenie a kožné odreniny oboch predkolení a popáleniny 2. stupňa v oblasti ľavého vonkajšieho členka, s dobou liečenia 21 až 22 dní, a zároveň došlo k zraneniu vodiča skútra Rhôn - B. Y., ktorý bol po dopravnej nehode iba jednorazovo ošetrovaný vo FNsP Prešov, pričom jeho zranenie si nevyžiadalo ďalšiu liečbu, čím obvinený ako vodič svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Okresný súd obvinenému za tento trestný čin uložil podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4

mesiace, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Súčasne okresný súd mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu v trvaní 1 roka a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., pobočka Prešov (ďalej tiež „poškodená“) odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej tiež „krajský súd“) z 29. novembra 2022, sp. zn. 8To/32/2022 podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuté.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Tomka dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku, t. j. z dôvodu, že bolo zásadne porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], že dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku] a napokon, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený namietol, že súdy opomenuli vykonať dokazovanie znalcom z odboru cestnej dopravy. Namietal, že pokiaľ súdy pokladali závery znalca Ing. O. N. za dôveryhodnejšie než závery Ing. W. O., svoje závery súdy nedostatočne odôvodnili. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený považuje za naplnený tým, že „nestačí podať výpoveď na hlavnom pojednávaní (znalcom Ing. N. - pozn. dovolacieho súdu), je potrebné ...otázku zodpovedať doplnením znaleckého dokazovania, aby bol záver znalca preskúmateľný.“ V ďalšej časti polemizoval a v podstate odmietal závery znalca Ing. O. N. a súdom vytýkal „nedostatočné vysporiadanie sa s argumentami“ znalca Ing. W. O.. Odvolací súd nehodnotil argumenty obvineného týkajúce sa uloženého trestu, z ktorých vyplýva, že vlastní majetok. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku namietal, že súdy v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy, pričom nepoužili zásadu „in dubio pro reo“. V tejto súvislosti obvinený odmietal závery súdov o technickej príčine nehody a to, že konal nesprávne, keď neuskutočnil manéver na vyhnutie sa stretu s motocyklom (skútrom). Opakoval svoje odôvodnenie technickej príčiny nehody, ktoré nachádzal v nesprávnej jazde motocykla, ktorý mal v inkriminovanom čase jazdiť pri pravom okraji vozovky. Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil odsudzujúce rozsudky.

K dovolaniu sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Prešov (ďalej tiež „prokurátorka“), ktorá z dôvodov nižšie uvedených navrhla dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, respektíve ho zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku. Podľa názoru prokurátorky, obvinený namietol predovšetkým skutkový stav, spôsob ako ho súdy ustálili, a ako súdy mali vyhodnotiť dôkazy v jeho neprospech. Takého námietky dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nenapĺňajú. K otázke druhu uloženého trestu sa dostatočne vyjadril odvolací súd, ktorý vo svojom rozhodnutí podrobne odôvodnil, prečo nebolo možné obvinenému uložiť peňažný trest. S poukazom na odôvodnenie rozhodnutí súdov prokurátorka považuje námietky dovolateľa týkajúce sa opomenutia dokazovania znalcom z odboru cestnej dopravy, nesprávneho hodnotenia dôkazov a nesprávneho odôvodnenia rozhodnutí súdov, za neopodstatnené. Vina obvineného bola podľa jej názoru v priebehu konania riadne a zákonne preukázaná, obvinený mal možnosť uplatňovať právo na obhajobu. Prokurátorka nemá pochybnosti o správnosti a zákonnosti konečného rozhodnutia v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie

spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že dovolateľ pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Dovolací súd zistil, že obvineným uplatnené dôvody dovolania nie sú naplnené, a preto ho podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol.

Primárne treba uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti už právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie taktiež nepredstavuje ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nie je „ďalším odvolaním“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Trestného poriadku) - primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod číslom R 7/2011. Obvinený videl zásadné porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v tom, že konajúce sudy opomenuli vykonať dokazovanie znalcom z odboru cestnej dopravy. Táto dovolacia námietka je zjavne neopodstatnená. Najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanej veci bolo vykonané dokazovanie plne v súlade so zákonom znalcami z odboru cestnej dopravy, jednak výsluchom znalca pribratým do konania orgánmi činnými v trestnom konaní - Ing. O. N. a jednak znalcom navrhnutým obhajobou - Ing. W. O.. Rovnako nie je opodstatnená ani námietka nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí súdov. Sudy založili svoje rozhodnutie na záveroch znalca Ing. O. N., pričom z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (pozri strana 6 a 7 písomného vyhotovenia uznesenia krajského súdu) vyplýva, prečo sudy nemali žiadne pochybnosti o objektívnosti záverov vyššie menovaného znalca.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku, dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku námietkou založenou na argumentácii, že pre doplnenie znaleckého posudku nepostačuje výsluch znalca na hlavnom pojednávaní. Tu treba zdôrazniť, že takúto námietku nemôže obvinený použiť v dovolacom konaní v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku, pretože jej dôvody mu boli známe už v priebehu konania a túto neuplatnil najneskôr pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“, vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá však prináleží iba ministrovi spravodlivosti. Inými slovami povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete rozsudku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové (pozri aj R/57/2007-II, S/3/2011, R/7/2011). Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho. Obvinený v dovolaní namieta hodnotenie dôkazov v jeho neprospech, nepoužitie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a skutočnosť, že odmietal skutkový záver, že sa „dostatočne nevenoval riadeniu vozidla a sledovaniu situácie v cestnej premávke“. Najvyšší súd v tejto súvislosti konštatuje, že uvedená argumentácia obvineného nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože sa jedná o námietky skutkových okolností, ktoré dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

Dovoláním obvineného X. W. zjavne neboli naplnené ním uvedené dovolacie dôvody, ale ani žiadne iné dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky, na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.